№ 108. — 48ste jaar. Zaterdag 7 September 1901.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, № 37-39, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **3** »
Een » » **4** »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** cent^mes per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 7e SEPTEMBER 1901.

VAN ALLES WAT.

Somber is de vacantiekleed van het eerste jaar dezer eeuw geweest.

Na te hebben geoogst onder de politieke notabiliteiten des lands, heeft de dood insgelijks eene onverwachte bres geslagen in de ranger van 't korps der Belgische bisschoppen.

Een weinig jonger dan Z. E. kardinaal, was Mgr Doutreloux toch eenigzins ouder in het episcopaat : toen hij het bestuur van het bisdom Luik in handen kreeg, was de metropolitane zetel nog bekleed door kardinaal Deschamps, die Mgr Goossens tot vicaris-generaal had.

Zooals meestal zijne hoogwaardige collegas, verliet Mgr Doutreloux zelden zijn bisdom.

Zijn langste verblijf te Brussel is waarschijnlijk geweest, toen hij er drie-vier jaren geleden het H. Sacramentscongres voorzat. De omstandigheid was zeer plechtig. In de algemeene vergaderingen, die plaats hadden in de St-Jozefskerk, der Redemptoristen, zag men aan het bureel zetelen, naast den bisschop van Luik en met recht van voorrang, twee roode gewaden, dat van kardinaal Vincent Vannutelli, legaat van den Paus, en dat van onzen kardinaal-aartsbisschop.

Rechts van de twee eminenties, zat de nuncius van den Paus en links Mgr Doutreloux, die het werkelijk voorzitterschap der vergadering uitoefende.

Iedereen heeft de onderscheiding opgemerkt, de wijsheid en de tact, met welke de bisschop van Luik de beraadslagingen van de Godvruchtige vergadering bestuurde.

Hij nam ook deel, altijd als voorzitter van het congres, aan de groote processie, die den zittijd besloot en waarin men 17 bisschoppen en prelaten, met den mijter op het hoofd en den staf in de hand, met onvergelijkbare majesteit, de straten der hoofdstad zag doorwandelen.

In de bisschoppelijke stad Luik, was Mgr Doutreloux, zooals men wel denken kan, de ziel van alle liefdadige werken.

Naar degene, die voor doel hadden de zedelijke verbetering der werkende klas, lagen hem vooral nauw aan het hart.

Zeer natuurlijke bezorgdheid bij eenen bisschop, die, in zijn bisdom groote nijverheidscentrums tellende, van dicht bij en met diep medelijden de kwalen zag, waaraan de werkman ten prooi valt, wanneer hij het geloof verliest en de vervulling zijner christelijke plichten verlaat.

Door die bezorgdheid voor het heil van den werkman gedreven, riep hij te Luik het congres voor sociale werken bijeen, dat er drie jaar vervolgens zetelde.

Wij zegden dat hij een grootenstoet gaf aan de liefdadigheidswerken voor de arbeiders : dat zal de roem zijn van zijn episcopaat.

Om de volwassen werklie te onderrichten, stelde hij de *werkzaalmoezeniers* in, die reeds met goede vrucht hun apostolaat uitoefenen te Seraing en in de andere nijverheidscentrums.

Hij stichtte de *Vereeniging van den Heiligen Arbeid*, die zich zoo groot aantal leden telt onder de werkende klassen